

је наводно у Византији коришћен час један, час други почетак године, а не оба истовремено - за световну и црквену годину. Међутим, у руским календарима су обележена *оба* почетка године. Природно је претпоставити да је и у Византији било исто тако.

Морозов даље сматра да је руска црква била унијатска све до Ивана III (1481. год.). При томе се Морозов ослања на тачну примедбу да до средине XV века није било религијских препрека за склапање брака између руса и католика. Посебно, обичај да се покрштавају невесте настаје тек у XVI веку. То указује на јединство руске и западне цркве до XV века. Међутим, ова општа концепција Морозова је изгледа погрешна. Он губи из вида да је сам појам уније (у складу са нашом кратком хронологијом) настао тек 1439. године на Фераро-Фирентинском сабору, убрзо после Великог раскола 1378-1415. године у католичкој цркви (а могуће и у Васељенској цркви).

Овде је корисно навести следећу општу примедбу.

Морозов је погрешно сматрао да је традиционална хронологија мање-више тачна почев приближно од IV-V века. Зато је он био принуђен да верује у податке који традиционално спадају у раздобље од VI века. Ми међутим данас знамо да се традиционалној хронологији може веровати тек почев од XIII-XIV века (док су ранија раздобља одрази раздобља X-XVII века). То је по нашем мишљењу разлог неколико погрешних Морозовљевих тврђења о којима ће касније бити речи.

7) Као потврду своје опште концепције о западно-европском пореклу руске културе као последици крсташког освајања, Морозов наводи списак звучних паралела (између разних речи). На пример,
Ватикан = ВАТИ-КАН = кућа свештеника (јеврејски);
Хорда = ОРДЕН = (од латинског *ordo* = строј, поредак);
атаман = хетман = хауптман (немачки),
хазари = хусари (тј. мађари, јер су хусари мађарска војска);
цар = САР (јеврејски);
татари = ТАРТАРИ = "паклени" (грчки) и такође = ТАТРАНСКИ (тј. "дошљаци са Татри" из Словачке);
монгол = МЕГАЛИОН = велики (грчки);
басурман = ВЕСЕРМАН (немачки).
То су његова основна лингвистичка запажања.

8) Друге потврде за своју концепцију о западноевропском пореклу руске културе (осим почетка године, латинских назива месеци, појединих речи "латинског порекла" у црквеном речнику као: поп, пост, презвитер и слично, и наведених звучних паралела) Морозов не наводи. Уопште, питање "ко је од кога позајмио речи" се у савременој лингвистици решава искључиво на основи данас прихваћене традиционалне хронологије. Њена промена одмах повлачи промену гледишта на порекло и правце позајмљивања ових или оних речи.